Når nerverne mister forbindelsen: Refleksstimulering ved Myasthenia Gravis og andre neuromuskulære tilstande

Af Lone Sorensen

Myasthenia Gravis er en sjælden autoimmun neuromuskulær sygdom, som mange terapeuter aldrig møder i praksis. Samtidig er det en tilstand, der kræver en usædvanlig præcis forståelse af både nervesystemet og immunreguleringen.

Jeg har arbejdet med Myasthenia Gravis og beslægtede neuromuskulære lidelser i mere end 25 år – i Europa, USA og Latinamerika. I dette indlæg deler jeg den faglige baggrund og mine kliniske erfaringer med, hvordan målrettet refleksstimulering kan støtte personer med denne form for funktionel svækkelse.

Når muskelkraften svigter – men nerven stadig sender signal

Ved Myasthenia Gravis angriber immunsystemet receptorerne i den neuromuskulære overgang. Nervesystemet sender signalet korrekt, men musklen kan ikke modtage eller fastholde impulsen. Resultatet er den karakteristiske kombination af:

- Muskelsvaghed
- Hurtig udtrætning
- Faldtendens
- Hængende øjenlåg og synsforstyrrelser
- Synke- og talebesvær
- I mere alvorlige tilfælde påvirket vejrtrækning

En central struktur i sygdomsbilledet er **thymus**, som ofte er forstørret eller funktionelt forstyrret og påvirker immunresponsen. Mange oplever desuden tydelig forværring ved stress, varme, infektioner eller emotionel belastning – et klart tegn på, hvor følsomt nervesystemet er ved denne tilstand.

Hvorfor hjernestammen er afgørende

Når receptorerne svigter, giver det ikke mening kun at arbejde perifert med musklerne. Behandlingen må tage udgangspunkt i det sted, hvor reguleringen starter: **hjernestammen**.

Hjernestammen regulerer otte af de tolv kranienerver – herunder de nerver, der styrer:

- Øjenmuskler og øjenlåg

- Mimik
- Synkning
- Balance
- De automatiske dele af vejrtrækningen

Derfor indgår følgende elementer altid i mit arbejde med Myasthenia Gravis:

- Regulering af **hjernen som helhed**
- Målrettet **hjernestammestimulering**
- Arbejde med **rygsøjlen**, især de øverste cervikale hvirvler
- **Nulpunkter** for at samle og integrere information
- **Vagusnerven**, som påvirker både muskelkontrol, energi og autonom balance
- **Thymus og immunsystemet** via specifikke organpunkter

Denne helhedsstruktur er nødvendig, når både nerveledning, receptorfunktion, immunrespons og energiregulering er involveret samtidig.

En case gennem mere end 25 år

En af de klienter, der har præget mit arbejde mest, fik diagnosen Myasthenia Gravis som niårig. Da jeg mødte ham som 18-årig, var prognosen entydig: man forventede, at han ville være kørestolsbruger i midten af 20'erne.

I dag er han over 50 år – og han går stadig.

Forløbet strakte sig over mange år og var præget af kontinuitet, præcision og respekt for nervesystemets grænser. Hans mor lærte tidligt at støtte behandlingen hjemme mellem sessionerne.

Resultatet kom ikke fra én teknik, men fra en konsekvent kombination af:

- Præcis hjernestammestimulering
- Regulering af vagusnerven
- Arbejde med thymus og immunbalance
- Energi- og kredsløbsregulering
- Muskelstøttende arbejde – altid tilpasset hans tolerance

Tempoet er afgørende ved autoimmune tilstande

Ved Myasthenia Gravis er **dosering og tempo** helt centrale faktorer. For hurtig eller for kraftig stimulation kan overstimulere nervesystemet og forværre symptomerne.

Derfor starter jeg altid med:

- Korte, strukturerede behandlinger
- Få, men præcise stimuli

- Langsom opbygning baseret på klientens respons

Samtidig anbefales enkle hjemmeøvelser – især arbejde med **NB-punkter** og udvalgte **nervepunkter** – så reguleringen støttes mellem sessionerne uden at belaste systemet.

Hvad refleksstimulering realistisk kan bidrage med

Refleksstimulering kan ikke kurere Myasthenia Gravis. Men korrekt anvendt kan den:

- Forbedre muskelkontrol
- Støtte øjenfunktion og øjenlåg
- Lettere synkning og tale
- Stabiliserer energiniveau
- Forbedre vejrtrækning og udtrætning
- Mindske stressfølsomhed
- Øge den funktionelle robusthed i hverdagen

For mange betyder det en markant forbedring af funktion og livskvalitet – også i situationer, hvor den medicinske prognose er begrænset.

Faglig præcision frem for hast

Neuromuskulære autoimmune sygdomme kræver ro, præcision og en dyb forståelse af nervesystemets regulering. Når arbejdet udføres med respekt for rækkefølge, tempo og belastning, kan refleksstimulering være et værdifuldt supplement, der støtter funktion og stabilitet over tid.

Med kærlighed



Lone Sorensen

P.S. Vil du arbejde med neuromuskulære tilstande som Myasthenia Gravis i din egen praksis? I Kranienerver og Neuroreflekterapi gennemgår jeg de 12 kranienerver, de symptomer der opstår ved dysfunktion – fx ansigtslammelse, trigeminusneuralgi og syns- og smagsforstyrrelser – og hvordan du opbygger en individuel behandlingsprotokol.

Er du ny i metoden, er min uddannelse i Ansigtszone- og Refleksterapi fundamentet, som kurset bygger på.

Har du spørgsmål til mine uddannelser, til indholdet eller til hvilke metoder der er relevante for dit arbejde — så er du meget velkommen til at booke et møde med mig direkte:

Book en gratis samtale med Lone